Duminicile unui nesportiv

BALET ÎN MEXIC

Coregraful francez Maurice Béjart a anunțat că va prezenta, la Jocurile Olimpice din ăst an, un mare spectacol de balet. Stînd de vorbă cu ziariștii, le-a împărtășit cîteva din gîndurile sale despre sportivitatea coregrafiei și despre arta în sport.

Dansatorului, exercițiul fizic prin care se antrenează zi de zi îi pricinuiește o mare plăcere, fiindcă simte cum învinge, treptat, dificultățile de a-și stăpîni mușchii, reacțiile, mișcările. Fiecare caută să se scuture de gravitatea ce-l ține de sol, să se detașeze de atracția ei tiranică, devenind ușor și zburător, ca pasărea. Înaintea celui ce dansează stăruie mereu o aripă pluttoare sau imaginea fulgului, pe care ar vrea să le imite în ușurătate, cucerind în același timp forța necesară de a-și domina desăvîrșit salturile, gesturile, figurile executate.

Spre a atinge o mare lejeritate corporală, îmbinată cu energia necesară învingerii dificilelor evoluții ale baletului, dansatorul își impune o disciplină sportivă și un mod de viață sportiv. Ordine, măsură, renunțare la ceea ce e superfluu ca alimentație. calorii pierdute, ore nocturne risipite fără rost, prin toate acestea dansatorii duc o existență asemănătoare cu aceea a sportivilor. Stăpînirea reflexelor, armonia perfectă a corpului, rezultatul ideal sînt condiționate, în primul rînd, de sportivitatea balerinului. E o uriașă sursă de satisfacție pentru orice profesionist al dansului respectarea conduitei sportive. Un viciu de conduită oricît de neînsemnat poate compromite ținuta dansatorului; însușirile seducătoare, care fac dintr-însul un artist, vin numai după ce fizicul său este stăpînit fără cusur.

Ciudat, remarca Maurice Béjart — care știe despre om și fizicul său tot atît de multe, deși în alt fel, cît un mare biolog sau fiziolog modern — că în sport se pierde tot mai mult scopul estetic al jocurilor de agilitate, putere, colaborare în echipă. Nu există nici o școală mai la îndemîna oricărui tînăr și din orice parte a mapamondului de a-și dezvolta sincretic toate facultățile fizice și psihice ca sportul. Acesta a urmărit, din glorioasa Antichitate mediteraneană, realizarea frumuseții prin forță și desăvîrșirea forței prin frumusețe. Lucrul ăsta se uită însă prea adeseori în toate părțile globului, sportul fiind transformat de unii în surse de venituri inepuizabile, de alții într-o sminteală a performanțelor, de foarte mulți într-o simplă supapă a stress-ului omului din acest secol.

Noroc, a încheiat coregraful francez, că mai sînt Jocurile Olimpice, care amintesc periodic tuturor că sportul e o preocupare nobilă, menită să sporească agilitatea, rezistența, frumusețea, loialitatea speței noastre. Noroc, aș adăuga eu, că mai sînt artiști care încearcă să confere sportului tușa estetică, floarea gingașă pe masivul stîncos al forței ce se vrea, necondiționat, biruitoare.

George SBARCEA

AEROSTIER ȘI PARAȘUTIST: FILOZOFUL DAN BĂDĂRĂU

— Prin indiscrețiile apropiaților dv, am aflat că, încă de pe vremea cînd erați elev la Liceul St. Louis din Paris, ca și mai tîrziu, în anii studenției, ați avut o prodigioasă activitate sportivă. Înfrîngîndu-vă modestia care a dat acestor preocupări un caracter cu totul privat, vă rugăm să ne vorbiți acum, animat de solicitarea noastră, despre acele timpuri de acum șase decenii...

— Da, este adevărat că am fost prezent în 16 discipline ale exercițiului fizic: în golf, tenis, tir, natație, skating de pistă, călărie, volei, scrimă, popice, șah, gimnastică, bob, ciclism, oină, aerostație și parașutism.

Am jucat tenis pe întîile terenuri acoperite de la Paris, continuîndu-l apoi în țară și fiind totodată întemeietorul și președintele Tenis Clubului ieșean. Dar marea mea pasiune în sport a fost călăria. Făceam numai călărie de manej; este, de altfel, singurul sport în care am acceptat să concurez în manifestări publice și în care m-am calificat merituos într-un concurs internațional din suita „Marelui Premiu al Parisului", exact acum 57 de ani, cînd am obținut medalia de bronz.

În natație eram fondist pe distanțe care se măsurau cu kilometrul. Am inițiat chiar un stil propriu, — o derivație din stilul australian — cu care i-am învățat apoi pe mulți contemporani să înoate; ba, am și tipărit o broșură ingenios redactată și eficientă, judecînd după rezultatele obținute.

POEZIA ÎNĂLȚIMILOR

— Știm că ați fost aerostier, — printre cei dintîi „baloniști" de la noi — și că, într-o împrejurare, ați realizat și un salt cu parașuta, de la peste 3 000 de metri.

— În timpul războiului am trecut voluntar la aerostație, deslușind în farmecul înălțimilor nu numai un strașnic exercițiu inedit oferit omului, dar însăși poezia ascensiunii, în spiritul gîndirii din epoca romantică ce înlesnea omului să trăiască aevea un vis și să scrie pagini dintr-o existență pe un fundal nou: al boltei de cobalt a cerului.

Sportivi sub cupola Academiei

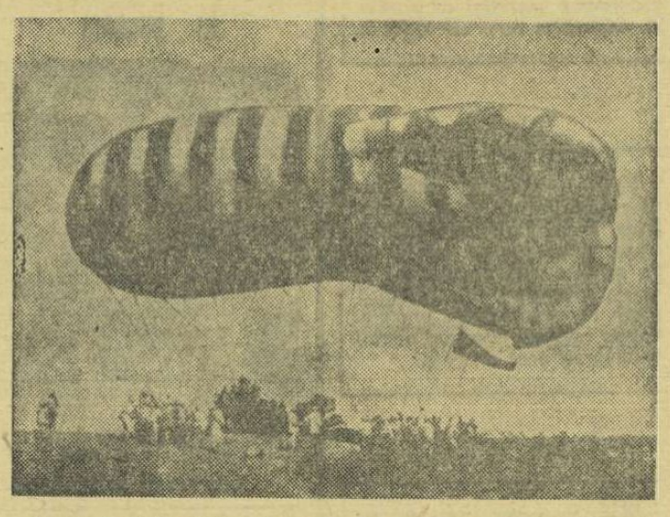

Aparent static, balonul implica aerostierului mișcări dintre cele mai active, cu atît mai necesare, cu cît în jurul meu roiau avioanele de vînătoare ale inamicului care aproape zilnic atacau balcoanele noastre.

...La 7 iulie 1917, la 1200 metri înălțime, de unde, potrivit regulilor aerostiere, aveam o vizibilitate pe o rază de zece ori mai mare decît înălțimea la care mă aflam, inamicul n-a putut ținti acea gigantică masă a balonului și nici nacela în care vîntul mă zgîlțîia, dar a reușit extraordinara performanță de a lovi cu un glonte incendiar, însuși cablul care mă lega de pămînt, retezîndu-l. Scăpat din opritori, balonul a pornit-o către înălțimi și deslușind primejdia de a fi purtat spre liniile adverse, cu acel material de reglarea tirului artileriei de pe planșetele la care lucrasem, am recurs la soluția supremă: am atacat eu însumi balonul, sfîșiindu-l, pentru ca, provocîndu-i dezumflarea, să se prăbușească încă acolo, în liniile frontului românesc și astfel să salvez materialele ce s-au dovedit, ulterior, atît de necesare operațiunilor din complexul Mărășeștilor.

În ce mă privește, m-am azvîrlit cu parașuta, coborînd de la peste 3 000 metri, la cît urcase atunci balonul eliberat de cablul incendiat. Am continuat și după război, dar de data aceasta pentru agrement.

RELAȚIA SPIRIT-TRUP

— Prin formația dv intelectuală și prin prezența în cele 16 discipline sportive, ne puteți spune care este marele atribut al sportului: exercițiul în sine sau performanța, tocmai ca rezultat al mișcării?

— Eu cred că obiectivul inițial al sportului, — mișcarea, ce-a atins proporții gigantice de nivel universal — trebuie să fie permanenta preocupare a celui ce-l practică pentru o desăvîrșită coeziune a spiritului cu însuși trupul său.

Tinerilor care intră azi în viața sportivă le adresez îndemnul să facă sport pentru sport, exercițiul pentru voluptatea și funcțiile propriuzise ale mișcării — indiferent de încadrarea lui formală în ierarhia și nomenclatorul oficial.

. . . . . .

De la cine vin aceste mărturisiri destinate tocmai unei largi și active difuzări în masele publice?

De la unul dintre protagoniștii de elită ai gîndirii românești, doctorul-docent în științe, DAN BĂDĂRĂU, șef de sector la Centrul de logică al Academiei Române.

V. FIROIU

SPORTUL magazin

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

NOUA CLASĂ.

— Ce se-ntîmplă cu arbitrii de fotbal, domnule Gore?... Dienst, elvețianul și deci prin cetățenie cu vocația neutralității, a falsificat (toată lumea pare a fi de acord în această privință) meciul final pentru campionatul Europei, de la Roma. Arbitrul, un cineva din R. F. a Germaniei, care fusese invitat să supravegheze jocul de la Praga dintre Brazilia și Cehoslovacia, a înclinat, dacă nu chiar apăsat de-a binelea rezultatul în favoarea gazdelor. La noi, cu prilejul finalei pentru Cupă dintre Dinamo și Rapid, arbitrul a oferit, fără temeiuri, un 11 metri în minutul 90 și la scor egal și numai ratarea lui Neagu a zădărnicit modificarea scorului.

— Se-ntîmplă, răspunse dl. G., că dacă intuiția nu mă înșeală fotbalul lumii (și nu numai fotbalul) trece prin zvîrcoliri, salturi revoluționare din epoca jucătorilor într-aceea a arbitrilor.

Îți amintești cuvintele lui Torben Ulrich, danezul? Rugat să formuleze un pronostic pentru Cupa Davis, tenismanul cu plete, barbă și cărți scrise de literatură a ridicat genial din umeri. „Noi jucăm, iar rezultatele sînt treaba arbitrilor".

Adevărul este că de la o vreme rolul arbitrilor pe stadion a crescut uluitor, că înainte de a se întreba: „Cine joacă mîine-n poartă?", persoanele cu simțul contemporaneității întreabă: „Cine arbitrează la centru?" și că acești odinioară numiți „cavaleri ai fluierului" se transformă sub ochii noștri depășiți, din judecători în directori generali ai meciului, din observatori oarecum distanțați în responsabili, din „martori" în șefi atotputernici peste destinele a 22 de jucători. De altfel, limbajul sportului a înregistrat această mutație (ca să întrebuințez un termen al sociologiei, foarte la zi), înlocuind pe nesimțite din vocabular cuvîntul arbitru prin expresia „conducător de joc". Or, a fi conducător înseamnă a determina mersul evenimentelor.

— Știu.

— De aceea, nu m-ar mira cîtuși de puțin că o dată cu venirea la puterea fotbalistică (putch invizibil) a clasei arbitrilor și detronarea, implicită a jucătorilor, să trăim o răsturnare totală de valori sportive.

...Și — porni dl. G. în galop — să întîlnim peste ani un bătrîn semeț, demn, cu părul alb, înconjurat pe stradă de-o sută de solicitanți de autografe și salutînd generos tineretul.

„Cine e?" — va întreba un copil ignorant.

„Cum, nu știi? E Dienst, The big Dienst. A cîștigat campionatul Europei în 1968".

Apoi, după o clipă și-un suspin:

„Pe vremea mea, puștiule, erau arbitrii! Astăzi..."

...După cum nu m-ar surprinde, cîțiși de puțin, ca la sfîrșit de decembrie să apară în „Il Calcio", pe pagina întîi clasamentul celor mai buni arbitri ai anului, întocmit, pe baza — de necontestat — a performanțelor obținute de-a lungul sezonului.

etc., etc.

1. Dienst	9	5	2	2	12
2. Tschenscher	9	4	3	2	11
3. Villalonga	9	3	3	3	9
4. Lo Bello	9	2	3	4	7
5. Messina	9	1	2	5	4

etc., etc.

...După cum, în sfîrșit, nu m-ar mira de fel organizarea, pe curînd, a C.A.E. (Cupa arbitrilor europeni).

p. conf. Al. MIRODAN

A 4-a „industrie" a Marii Britanii: PARIUL SPORTIV

Pariurile sportive joacă un rol foarte important în viața sportivă britanică. Sumele rulate anual în „industria" de pariuri sportive britanice fac ca aceasta să fie considerată a patra industrie din Marea Britanie. Sute de milioane de lire sterline jucate anual de către un număr de pariori care întrece milionul.

Cele mai mari sume sînt investite în pariurile asupra curselor de cai. Sume importante sînt jucate și la cursele de ogari foarte numeroase și cu caracter mai popular. Pariurile de fotbal constituie o altă mare afacere. Se primesc pariuri la cote fixe calculate de agenturi pe baza unei contabilități complexe în care probabilitățile victoriilor se exprimă în raporturi matematice! Un mare număr de pariori cu sume mai mărunte preferă sistemul asemănător celui de la „Pronosport". Dar și aci există zeci de combinații posibile, pariorul putîndu-și alege oricîte jocuri inclusiv cele ale micilor echipe amatoare.

Uneori se cîștigă sume fantastice. Recordul este deținut de un parior care cu cîțiva șilingi a reușit să cîștige circa 800 000 de lire.

ȘTIAȚI CĂ...

...la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico, cele mai scumpe prețuri de intrare sînt cele de la călărie? La proba de obstacole, cel mai „ieftin" bilet costă 6 dolari!

...în Franța face furori un fotbalist cu ochelari? Este vorba de Jean-Claude Blanchard, înaintaș la F.C. Reims (24 de ani, 1,80 m înălțime, 70 de kilograme). În special este amintită performanța sa din campionat: în meciurile cu Limoges și Cannes a înscris cîte 4 puncte. Poate că ar trebui să-și pună și fotbaliștii noștri ochelari...

...atleta poloneză Irena Kirszenstein, campioană olimpică la Tokio, s-a căsătorit cu inginerul Janusz Szewiski, unul dintre cei mai renumiți fotoreporteri din Varșovia?

...în acest sezon nu mai puțin de 17 alergători din S.U.A. au parcurs distanța de 100 m în mai puțin de 10,2 sec? 3 au fost cronometrați în 9,9 sec, alți 4 în 10,0 sec, iar ceilalți 10 atleți în 10,1 sec.

VI-L PREZENTĂM PE DORIN DRON

fostul portar al „națională" noastre de hochei

În rolul lui Gore din filmul „Erupția"

„Cartea de vizită" — pe care o cuprinde titlul materialului de față — se adresează mai mult sportivilor foarte tineri. Vîrstnicii îl cunosc pe sportivul Dorin Dron. Observați, nu spunem cei mai vîrstnici, întrucît — cu unsprezece ani în urmă — actorul de azi se afla încă în poarta națională de hochei...

LA ÎNCEPUT A FOST... ETERNUL FOTBAL

Firește, fotbalul practicat — potrivit tradiției — pe maidane. Cele de pe Calea Plevnei. Apoi, în cursul superior al Liceului Gh. Lazăr, a trecut pe terenuri... adevărate, jucînd la „Gloria", din categoria „onoare". La „Gloria" — leagănul multor vedete fotbalistice — a fost coleg cu Gică Popescu, Mișu Flamaropol, Eugen Iordache și alții.

ȘI APOI A RĂMAS HOCHEIUL

În 1937, a început — tot la „Gloria" — să joace hochei, sport căruia avea să-i rămînă fidel pînă în 1957. De la „Gloria" a trecut la „Telefoane", împreună cu un grup de jucători care vor face „carieră" în sportul pe gheață: Paul Atanasiu, Radu Tănase (fiul strălucitului comic Constantin Tănase), Bob Petrovici, Costi Țico, Andrei Bărbulescu și alții.

Ca student la Facultatea de drept din București, s-a angajat funcționar la Banca comercială româno-italiană, care avea terenurile „ROMCOMIT" (pe unde este Opera) și un club sportiv, „Juventus", cu o echipă de fotbal în divizia A. În echipa de hochei a activat, firește, și portarul Dorin Dron.

PATANIA DIN IARNA 1947

După 1944, el a apărat poarta națională în zeci de meciuri. Într-o vreme, însă, hocheiștii erau tare amărîți, iernile se îndulciseră foarte mult, iar activitatea suferea serios. Așa s-a făcut că, în 1947, la campionatul mondial desfășurat la Praga, reprezentativa noastră s-a prezentat fără să fi patinat măcar o zi. Nu fusese ger destul să înghețe Cișmigiul, iar patinoar artificial nu exista. Activaseră, de nevoie, la sală... Sorții au vrut ca în primul meci al campionatului (formula turneu) România să joace cu Belgia. O „deschidere" dezastruoasă: 1—23!

Cu toată comportarea slabă a echipei române — explicabilă în bună măsură — Dorin Dron a fost declarat de presă și de specialiști drept... „cel mai bun portar".

LA C.C.A., ÎN AȘTEPTAREA PATINOARULUI ARTIFICIAL

Trecînd la C.C.A., alături de Flamaropol, Dlugoș, Ionescu, Czaka și alții, Dron a apărat cu mult succes poarta echipei sale, care a înscris pagini frumoase în istoria hocheiului nostru. (Din „națională" era nelipsit).

...ȘI CUM A FOST CU TEATRUL?

Ca mulți dintre actori, a început jucînd teatru în liceu și, mai consistent, în timpul studenției. Prin 1945 — deși terminase de mult facultatea — a jucat într-o revistă studențească, „GAUDEAMUS". Pe acolo se afla, cu diverse treburi teatrale, și amicul său, ceva mai tînăr, rugbystul Liviu Ciulei, student la arhitectură. După „premieră" i-a spus încîntat:

— Bravo, Dorine, mi-ai plăcut. Să știi că, atunci cînd am să fiu regizor de filme, am să te lansez.

★

De atunci au trecut cîțiva ani... Dar, după cum se știe, cineastul Ciulei nu și-a uitat promisiunea. L-a distribuit în rolul lui Gore din filmul „Erupția" (1957), în care debutantul nostru a obținut un succes cert.

Urmarea?

A fost angajat la Teatrul Municipal, și, de atunci, actorul Dorin Dron s-a dovedit un bun slujitor în templul zeiței THALIA. În plus, a tradus și cîteva piese, printre care și „Un tramvai numit dorință", de Tennessee Williams...

Emil IENCEC

Un român îl antrenează pe Matson?

Recordmanul lumii la aruncarea greutății, nord-americanul Randy Matson folosește, ca toți aruncătorii de astăzi, sportul halterelor ca antrenament complementar specialității sale de bază. Pe lîngă antrenorul de atletism el are, așadar, și un îndrumător pentru exercițiile cu haltere. Numele acestuia din urmă este Emil Mamaliga. Nu ne-a frapat, în primul rînd, antinomia flagrantă dintre semnificația numelui său și calitatea de bază ce se cere în sportul pe care îl slujește, cît mai ales rezonanța românească a acestui nume. Să fie Emil Mamaliga descendent al vreunui român stabilit în America cu multe decenii în urmă? Ipoteza nu pare exclusă.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. Cei cinci jucători al căror nume începe cu consoana „D" (Dobrin, Dumitrache, Dumitru Nicolae, Dinu și Dumitriu II) n-au corespuns în ultimul meci al echipei naționale de fotbal. Un motiv ca să faceți într-o epigramă o interesantă propunere:

Dacă bietele „consoane"
N-au succes pe stadioane,
Eu propun o altă cale:
Să recurgem la... vocale.

M. VLADOIANU, CRAIOVA. Ne informați că arbitrul de fotbal Octavian Comșa a împlinit, nu de mult, 47 de ani de viață și 22 de ani de arbitraj (600 de meciuri!). Dacă ne-am afla în plin sezon, nu ne-am hazarda să-i felicităm, de teamă să nu fim puși în situația, a doua zi, de a-i da o singură stea. Aflîndu-ne în vacanță, acest risc nu există. Deci, sincerele noastre felicitări!

ADRIAN OANTA, BUCUREȘTI. Cu toate eforturile, n-am înțeles ce doriți. Reveniți cu o scrisoare mai clară. Pînă una alta, să vă lămuresc într-o mică problemă gramaticală: se scrie ați făcut și nu a-ți făcut. Vă restituim trăsura de unire, noi neavînd nevoie de ea.

COSTEL CÎRLOMAN, TURNU MĂGURELE. Ca suporter al echipei Steaua, ați simțit nevoia să vă „exteriorizați" marea satisfacție pentru cucerirea de către formația militară a campionatului, compunînd o poezie și trimițînd-o la ziar. Am citit-o. Ar fi fost mult mai bine dacă v-ați fi „interiorizat" bucuria. Pe viitor, așa să faceți.

MIHAI POPA, PETROȘENI. 1) Ozon n-a jucat în meciul România — Iugoslavia (scor 1—0 pentru noi), disputat în 1956 la Belgrad. Formația noastră a fost alcătuită numai din jucători de la C.C.A. plus Szőke și Georgescu. 2) Partidele de șah dintre începători, fără conflicte aproape că n-ar fi interesante! Prietenul dv. v-a contestat dreptul de a transforma pionul ajuns pe ultima linie, în damă, întrucît aveați figura aceasta pe tablă. Nu

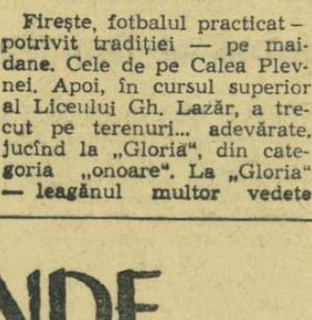

contează că v-a oprit prietenul dv. Important este că vă dă voie regulamentul. Este o problemă pe care o credeam definitiv lămurită, întrucît despre ea am răspuns și altor cititori.

V. OROSZ, BRAȘOV. La iahting, la toate cele cinci clase, femeile concurează alături de bărbați, fără însă a avea veleități de a-i întrece (măcar în acest domeniu!). Clasamentele se fac separat. În schimb, la călărie, la dresaj și la obstacole, egalitatea este perfectă.

V. IANCU, BUCUREȘTI. Ce... declarații! Mă faceți să roșesc. Să trecem însă la problemele concrete: 1. Cristian Țopescu este fiul fostului as al călăriei noastre, Felix Țopescu. Dar și el a practicat, cu mult succes, acest sport. 2. C. Diamantopol, care semnează în „Informația Bucureștiului", este una și aceeași persoană cu cel care face uneori transmisiuni sportive la televiziune. 3. Cu altă ocazie!

ION IORDANESCU, CĂLIMĂNEȘTI. În ediția 1958—1959, una din cele două serii ale diviziei B la fotbal a fost cîștigată de echipa TAROM, care a promovat în felul acesta în divizia A. Echipa n-a apucat însă să beneficieze de acest drept, întrucît a fuzionat cu Rapid, spre norocul... Universității Cluj, care și-a putut reocupa astfel locul pierdut în prima divizie. Cine juca la TAROM? Ion Ionescu, Mafteuță, Leahevici și... colegul nostru de redacție, Romulus Balaban. Tare sînt curios să cunosc părerea cronicarului Balaban despre jucătorul cu același nume!

Ilustrații: N. CLAUDIU

A APĂRUT REVISTA „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT" NR. 6

DIN SUMAR SPICUIM: Un animator al educației fizice și sportului românesc — Iuliu Hațeganu, semnat de A. Moraru; Metodă de înregistrare a finalizărilor în jocul de volei, de M. Tabacu; Studiul nivelului de pregătire a elevilor competitori în proba de tetrathon cu unele aplicații ale metodelor statistice, de T. Ardeleanu; Trăgătorii români la cea de-a III-a Săptămînă preolimpică, de P. Cișmigiu; Efectele lucrului în circuit în lecția de educație fizică la clasa a IX-a, de L. Navodarsky; Coordonatele majore ale educației fizice școlare, de C. Tudose; Nu vă temeți să „reveniți la copilărie", de J. Mercier; Ion Țiriac, de R. Voia.

Acest interesant număr poate fi găsit la toate centrele de difuzare a presei.

In acest sezon sortimente variate de:

PENTRU FEMEI:
- costume de baie
- rochii de plajă (din articolul „Malipol"), cu sacoșă și pălărie din același material
- pantaloni și compleuri
- fuste-pantaloni

PENTRU BĂRBAȚI:
- slipuri și compleuri de plajă în modele noi, culori variate
- bluzoane, cămăși zefir caro
- pantaloni de vară etc.